

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 ZAGREB

Posl.broj: Povrv-2155/2018
Kanc.br.: G-44-3

Pravna stvar:

Tužitelj: **Naziv: PROIZVODNJA JAVOR d.o.o.**
 OIB: 517779825718
 Adresa sjedišta: patkovac 83, Patkovac (Grad Bjelovar)

Tuženik: **Naziv: GRADEL d.o.o.**
 OIB: 40100946455
 adresa sjedišta: Velikogorička cesta 10a,, Staro Čiče, Velika Gorica
 zastupano po odvjetnicima iz JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ IVANDIĆ
 GALIĆ Odvjetničkog društva d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta
 20/XXIII;

Radi: isplate

Dostaviti: naslovnom sudu putem e-komunikacije

Prilog: bez priloga

Primjerci: 1x (jednostruko)

VPS: 7.672,63 EUR

ŽALBA PROTIV PRESUDE

ŽALBA PROTIV PRESUDE

- II/ Naslovni sud je kao prvostupanjski sud dana 07.04.2026. godine donio Presudu poslovni broj gornji (*u daljnjem tekstu „Presuda“*) kojom se:
- i. ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Slavica Perić iz Dugog Sela, J. Zorića 8, poslovni broj Ovr-206/2018 od 08. ožujka 2018. kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 7.672,64 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 4. srpnja 2015. i troškovima ovršnog postupka u cijelosti
 - ii. nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 5.902,64 € sa zakonskom zateznom kamatom od 4. srpnja 2015., u roku od 15 dana
 - iii. nalaže tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.098,36 EUR sve u roku od 8 dana
- 1.1. Tuženik je zaprimio Presudu putem sustava e-komunikacije dana 7.4.2026. godine te ovim putem, unutar otvorenog zakonskog roka podnosi

ž a l b u

kojom pobija Presudu u točkama II. i III. izreke, iz niže navedenih razloga.

- 1.2. Presuda se pobija u smislu odredbe sadržane u čl. 353. Zakona o parničnom postupku (*u daljnjem tekstu: „ZPP“*) zbog sljedećih razloga:
- bitnih povreda odredaba parničnog postupka;
 - pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te
 - pogrešne primjene materijalnog prava.

II/ Obrazloženje razloga za žalbu

- 2.1. Prije svega, tuženik ističe kako je prvostupanjski sud prilikom donošenja Presude počinio **apsolutno bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a**, jer Presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati te **apsolutno bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a** jer tuženiku nezakonito nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom.

Pored navedenog, prvostupanjski je sud počinio i **relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a** jer nije primijenio, odnosno nepravilno je primijenio određene odredbe ZPP-a, a to je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude, a sve kako je obrazloženo u nastavku ove žalbe.

Posebice se ističe kako je izreka Presude u suprotnosti s razlozima Presude te kako Presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno kako o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava dostavljenih u postupku, odnosno samih tih isprava.

Prvostupanjski sud je u obrazloženju Presude utvrdio:

- da izvedeni radovi imaju nedostatke u vidu neadekvatno ugrađenih brtvi prema standardu (točka 26. i 28.)
- da zvučna izolacija ugrađenih vrata ne odgovara ugovorenoj (točka 26.)

- da tužitelj nije otklonio nedostatke (točka 29. i 30.)
- da tuženik ima pravo na raskid ugovora (točka 29.)

Međutim, unatoč gornjim utvrđenjima, prvostupanjski sud je naložio tuženiku da tužitelju plati iznos od 5.902,64 EUR na ime naknade za izvršeno djelo.

Dakle, u obrazloženju Presude prvostupanjski sud navodi okolnosti koje upućuju na neuredno ispunjenje ugovora i postojanje osnove za raskid, dok izreka presude ide u suprotnom smjeru i nalaže tuženiku plaćanje većeg dijela naknade. Takva nesuglasnost između izreke i obrazloženja predstavlja bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer onemogućava ispitivanje pravilnosti i zakonitosti Presude.

Nadalje, ističe se kako je zaključak na kojem prvostupanjski sud temelji odluku o izreci Presude proturječan s utvrđenim činjenicama, jer ako djelo nije uredno izvršeno, ako nije prikladno za posebnu namjenu koja je bila potrebna tuženiku i ako postoje razlozi za raskid ugovora, tada ne može postojati ni pravna osnova za obvezivanje tuženika na plaćanje naknade tužitelju. Ova proturječnost čini Presudu nerazumljivom te se ista zbog tog razloga ne može ispitati.

Nastavno na naprijed navedeno, ističe se kako Presuda ne sadrži jasne i dostatne razloge o ključnim pitanjima, i to osobito u dijelu zašto prvostupanjski sud smatra da nedostaci nisu takve naravi da isključuju pravo na naknadu, na temelju čega zaključuje da je moguće primijeniti sniženje naknade, a ne odbiti tužbeni zahtjev te zašto priznaje pravo na naknadu unatoč utvrđenju da nedostaci nisu otklonjeni.

Prvostupanjski sud nije dao logički povezano i pravno utemeljeno obrazloženje za ovakve zaključke, već je formalno prihvatio nalaze vještaka bez pravilne valorizacije tih istih nalaza. Zbog toga Presuda nema ni razloga o odlučnim činjenicama, što predstavlja bitnu povredu postupka iz članka 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Tuženik također skreće pozornost kako Presuda sadrži nejasno i proturječno obrazloženje o pravnim posljedicama nedostataka. Prvostupanjski sud istodobno prihvaća da postoje značajni nedostaci i priznaje tuženiku pravo na raskid ugovor, ali ipak dosuđuje tužitelju gotovo cjelokupan iznos naknade. Nije jasno na temelju kojih kriterija prvostupanjski sud razlikuje situaciju u kojoj se primjenjuje raskid ugovora od situacije u kojoj se primjenjuje sniženje naknade.

Nastavno na naprijed navedeno, tuženik ističe kako je prvostupanjski sud počinio aposlutno bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a jer je na ročištu dana 20.3.2019., godine naveo da će se na idućem ročištu 21.5.2019. godine provesti dokaz saslušanjem stranaka (odnosno zakonskih zastupnika stranaka), a u daljnjem tijeku postupka taj dokaz nije proveo, niti je donio odluku kojom se navedeni dokazni prijedlog odbija, čime je postupio i protivno čl. 220. ZPP-a.

Takvim postupanjem prvostupanjski sud je onemogućio tuženiku da iznese relevantne činjenice putem svog saslušanja, čime mu je uskraćeno pravo na kontradiktorno raspravljanje iz čl. 5. ZPP-a, što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke i predstavlja relativnu bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Uz to, potrebno je istaknuti kako propuštanje prvostupanjskog suda da dostatno obrazloži razloge za prihvaćanje nalaza vještaka u dijelu koji ide na štetu tuženika predstavlja i povredu članka 8. ZPP-a, jer ocjena dokaza nije izvršena na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno.

Dokaz: *uvid u spis predmeta*

- 2.3. Prvostupanjski sud je **pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje**, jer nije pravilno ocijenio izvedene dokaze niti je iz njih izveo pravilne zaključke o odlučnim činjenicama

Prvostupanjski sud je formalno prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Marijana Kantoci, dipl. ing. i Kristine Kantoci Ivanišević, ing. građ. iz Vještačenja Kantoci d.o.o., no iz tih nalaza nije izveo pravilne činjenične zaključke. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi kako je tužitelj ugradio neadekvatne vrsti brtvi prema standardu slijedom čega zvučna izolacija ugrađenih vrata znatno odstupa od ugovorene vrijednosti (36 dB), kako je nedostatak sustavne naravi i odnosi se na sva ugrađena vrata te kako su za otklanjanje nedostataka potrebni dodatni zahvati i troškovi.

Unatoč tome, prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio da se radi o ograničenom nedostatku koji opravdava samo djelomično umanjeње naknade.

Prvostupanjski sud nije potpuno utvrdio sve relevantne činjenice koje se odnose na stvarni opseg nedostataka, funkcionalni značaj nedostatka za namjenu objekta (hotelski objekt) te stvarni trošak i složenost otklanjanja nedostataka.

Iz izvedenih dokaza proizlazi da se radi o nedostatku koji utječe na osnovnu funkciju vrata (zvučna izolacija), što je posebno važno u hotelskom objektu i koji takva vrata čini neuporabljivim za svrhu za koju su namijenjena. Prvostupanjski sud je propustio utvrditi u kojoj mjeri takav nedostatak umanjuje uporabnu vrijednost djela, čime je činjenično stanje ostalo nepotpuno.

Isto tako, prvostupanjski sud nije potpuno utvrdio činjenice o troškovima uklanjanja nedostataka.

Prvostupanjski je sud prihvatio procjenu troškova sanacije u iznosu od 1.770,00 EUR, iako iz samog iskaza vještaka Kristine Kantoci Ivanišević, ing. građ. iz Vještačenja Kantoci d.o.o. proizlazi da se radi o prosječnoj procjeni, a ne konkretnoj kalkulaciji, da nije utvrđena točna cijena potrebnih materijala te da je za preciznu procjenu potrebna dodatna stručna analiza (točka 23. Presude).

Također, prvostupanjski sud nije uzeo u obzir kako materijali (brtve) potrebni za eventualni popravak nisu dostupni na domaćem tržištu te da tuženik nema mogućnost pukog popravka odnosno sanacije u visini iznosa za koji je prvostupanjski sud umanjio naknadu, već je prisiljen u potpunosti zamijeniti ugrađena vrata novima za što će snositi znatne troškove.

Zbog toga je činjenično stanje u pogledu visine umanjeња naknade (odnosno potpunog oslobođenja tuženika od obveze plaćanja naknade) ostalo nepotpuno i pogrešno utvrđeno.

Pored navedenog, ističe se kako prvostupanjski sud uopće nije utvrđivao kako je činjenica što je tuženik tužitelju uplatio iznos od 50.000,00 kn (a što je utvrđeno kao nesporna činjenica u točki 9.) utjecala na navodni dug tuženika, odnosno nije utvrđivao da je tuženik iz opravdanih razloga postojanje nedostataka ostavio otvoren upravo račun 64 koji se odnosi na izvršene radove ugradnje, a uplatom iznosa od 50.000,00 kn zatvorio utužene račune.

Obzirom da je sud pravilno izveo zaključak kako su u konkretnom slučaju postojali nedostaci u izvršenju djela tužitelja kojima je tuženik pravodobno prigovorio i odbio za djelo isplatiti naknadu, prvostupanjski sud je morao uzeti u obzir i činjenicu da je namjera tuženika uplatom od 50.000,00 kn s naznakom „vratno

krilo“ bila zatvoriti utužene račune koji se odnose na robu koja je prodana tuženiku.

Na temelju nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, a što je rezultiralo pogrešnim zaključkom da je tužbeni zahtjev osnovan u većem dijelu te, posljedično, donošenjem nepravilne i nezakonite Presude.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju koja prileži spisu*

- 2.4. Nastavno na naprijed navedeno, tuženik ističe kako je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanih dijelova Presude **pogrešno primijenio materijalno pravo** jer je donio pogrešnu odluku da je tuženik temeljem čl. 590. i čl. 610. Zakona o obveznim odnosima (*Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, u daljnjem tekstu: „ZOO“*) dužan platiti tužitelju iznos od 5.902,64 EUR, a što predstavlja iznos utuženih neplaćenih računa za izgradnju i ugradnju vrata unutar hotela Phoenix u Starom Čiču u iznosu od 7.672,64 EUR, umanjen za 1.770,00 EUR što je prema ocjeni prvostupanjskog suda iznos troškova uklanjanja nedostataka na vratima.

Čl. 590. ZOO-a propisano je:

Ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbu čl. 590. ZOO-a kada je zaključio da tužitelj ima pravo na naknadu za izvedeno djelo.

Pravo izvođača na naknadu postoji samo ako je djelo izvršeno uredno, odnosno u skladu s ugovorom i pravilima struke. U konkretnom slučaju nesporno je utvrđeno da izvedeno djelo ne odgovara ugovorenim svojstvima (zvučna izolacija 36 dB) i nema funkcionalni značaj nužan za namjenu hotelskog objekta, kao i da ima materijalne nedostatke koji nisu otklonjeni, slijedom čega nisu ispunjeni uvjeti za nastanak prava tužitelja na naknadu.

Čl. 610. ZOO-a propisuje:

(1) Kad obavljeni posao ima nedostatak zbog kojega djelo nije neuporabljivo, odnosno kad posao nije obavljen u suprotnosti s izričitim uvjetima ugovora, naručitelj je dužan dopustiti izvođaču da nedostatak otkloni.

2) Naručitelj može odrediti izvođaču primjeren rok za otklanjanje nedostataka.

(3) Ako izvođač ne otkloni nedostatak do isteka toga roka, naručitelj može, po svom izboru, otkloniti nedostatak na račun izvođača ili sniziti naknadu, ili raskinuti ugovor.

(4) Kad je riječ o neznatnom nedostatku, naručitelj se ne može koristiti pravom na raskid ugovora.

(5) U svakom slučaju on ima pravo i na naknadu štete.

Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe čl. 610. ZOO-a koje uređuju prava naručitelja u slučaju nedostataka.

Naručitelj nesporno ima pravo zahtijevati otklanjanje nedostataka, sniziti naknadu te raskinuti ugovor. U predmetnoj pravnoj stvari, prvostupanjski je sud utvrdio postojanje značajnih nedostataka, da isti nisu otklonjeni i naveo pravo tuženika na raskid ugovora, ali je unatoč tome u ovoj pravnoj stvari primijenio institut sniženja naknade. Time je pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije pravilno povezao utvrđene činjenice s odgovarajućom pravnom posljedicom propisanom primjenjivim zakonskim propisom.

Drugim riječima, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio institut sniženja naknade jer ga je primijenio na pravni odnos u kojem za to nisu bili ispunjeni zakonom propisani uvjeti.

Sniženje naknade dolazi u obzir samo kada djelo, unatoč nedostacima, može služiti svojoj svrsi, a nedostaci nisu bitni. U ovom slučaju nedostatak se odnosi na zvučnu izolaciju hotelskih vrata, što je bitno svojstvo u kontekstu namjene objekta. Takav nedostatak utječe na funkcionalnost i kvalitetu usluge, ima značajan utjecaj na uporabu prostora i prelazi granice nebitnog nedostatka.

Prvostupanjski sud je stoga pogrešno primijenio materijalno pravo kada je takav nedostatak tretirao kao osnovu za djelomično umanjenje naknade, pogotovo kada se u obzir uzme da je u obrazloženju nesporno utvrdio da u konkretnom slučaju postoje uvjeti za raskid ugovora.

Naime, u slučaju raskida ugovora prestaje obveza plaćanja naknade i ne može se dosuditi naknada za neuredno izvršeno djelo. Unatoč tome, prvostupanjski sud je tužitelju dosudio isplatu većeg dijela iznosa, što predstavlja očito pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Nadalje, prvostupanjski sud je u potpunosti propustio primijeniti pravilo istodobnog ispunjenja obveza propisano čl. 358. st. 1. ZOO-a koje glasi:

„U dvostranoobveznim ugovorima nijedna strana nije dužna ispuniti svoju obvezu ako druga strana ne ispunji ili nije spremna istodobno ispuniti svoju obvezu, osim ako je što drugo ugovoreno ili zakonom određeno, ili ako što drugo proistječe iz naravi posla.“

Drugim riječima prvostupanjski sud je u potpunosti zanemario temeljno načelo obveznog prava prema kojem strana u dvostranoobveznom ugovoru nije dužna ispuniti svoju obvezu ako druga strana nije ispunila svoju.

U predmetnom pravnom sporu tužitelj nije uredno ispunio svoju obvezu jer djelo nije izvršeno u skladu s ugovorom, a nedostaci nisu ni naknadno otklonjeni. Unatoč tome, sud je obvezao tuženika na ispunjenje njegove obveze (plaćanje), čime je povrijedio načelo uzajamnosti i pogrešno primijenio materijalno pravo.

Dokaz: uvid u dokumentaciju koja prileži spisu

- 2.5. Obzirom na nepravilnost odluke o predmetu spora, tuženik smatra i kako odluka o parničnom trošku sadržana u točki III. izreke Presude nije pravilno dosuđena.

Tuženik ističe kako je prvostupanjski sud, uslijed pogrešne odluke o meritumu, pogrešno odlučio i o parničnom trošku. Kako je to naprijed opisano, da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo, odbio bi tužbeni zahtjev tužitelja te obvezao tužitelja da tuženiku naknadi cjelokupni parnični trošak.

Dodatno se ističe kako je tužitelju pogrešno određena nagrada za pristup na ročišta 13.06.2019. i

10.03.2021. godine koja su odgođena prije početka raspravljanja jer mu je temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznato pravo na nagradu u visini od 100,00 EUR, umjesto 50,00 EUR (25% nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., 4., 7. i 8. ali ne više od 50 bodova.), kako je to propisano Tbr. 9.5. koju prvostupanjski sud navodi kao pravnu osnovu odlučivanja o visini troška.

Također, stiče se kako je tužitelju neopravdano priznat trošak pristupa na ročište za objavu Presude zakazano za 27.03.2026. godine jer je ročište za objavu odgođeno te je Presuda donesena i dostavljena u elektronički pretinac punomoćnika dana 7.4.2026. godine.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju koja prileži spisu*

- III/ Slijedom svega naprijed navedenog, tuženik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske pobijanu Presudu preinačiti na način da se u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja i obveže tužitelja da tuženiku naknadi parnični trošak, uključujući i trošak žalbenog postupka, a podredno Presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Tuženik
po punomoćniku:

Troškovnik:

	Opis radnje	TBR	iznos nagrade (EUR)	PDV 25%	Ukupno (EUR)
	1		2	3	2+3
1.	Žalba	10.1	250,00	62,50	312,50
2.	Sudska pristojba za žalbu	3	123,18	-	123,18
	Ukupno:		373,18		373,18